

ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଉପରେ ପ୍ରଦେଶର ଶ୍ରୀମତୀ କଲ୍ୟାଣୀ

ପୁସ୍ତକ ଅଫିସ୍ ମୋ. ଡି. ବୋର୍ଡ଼ ନଂ ୩ :

ଉତ୍ତରୋଦୟ

ଉତ୍କଳର ସଂକୀର୍ତ୍ତନ

ଶ୍ରୀ ମହାଦେବ ଶାଳ : ଶ୍ରୀମତୀ ଦ୍ରାମ

ପ୍ରଣବ ଓ ପ୍ରଦୀପ

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ

ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ଥାନ—ମହାବେର ପାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ।

४. ६३७

ମେ—ଧୃଢ଼ତା

ମୁଦ୍ରାକରଣ—ଶ୍ରୀ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦରପ୍ରିଣ୍ଟର୍ସ

ଶାରଦା ସେସ

ବ୍ରହ୍ମସ୍ତ୍ର (ଗଣାମ) ୧୫୩

ଉତ୍ତରୋତ୍ତର
ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ

ଦିନେ କୁସୁମେ ଦୟା ସୀର ସବୁ ଖାଇ ।
ସେ ଭାଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରୀଷ୍ମ, ସୋଇଛନ୍ତି ଯାଇ ।

ଭର ଚିତ୍ତରେ ନ ଥାଇ
ଧୀରେ ସୋଇଛନ୍ତି କାନ୍ଥ ବାଙ୍କେ ଗୁହଁ । ୧ ।
ଗୃହକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ସନ୍ତୋଷନ୍ତି ଗୁଣୀ
ପୁତ୍ରକୁ ଡାକନ୍ତି ବାପ ଅଫ ମାଳମଣି ।

ମାତା କୋଳରେ ଧଇଲେ
କେତେ ଗୁଣ୍ଠବାକ୍ୟ କହି ଲୁଗୁଲେ । ୨ ।
ତହିଁ ଝାଣ୍ଡି ଦେଖି ଗୁଣୀ, ବୋଲନ୍ତି ଶ୍ରୀଧର ।
ଏତେ ଦୟା ସୀର ମୋର, କଲୁ ନାରଖାର ।
ଅଜ ଯିବୁ ରେ ତୁ କାହିଁ
ମୋତେ ଟିକେ ହେଲେ ତୋର ଜର ନାହିଁ । ୩ ।
ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ଏହିପରି, କରୁଥାନ୍ତୁ ମୋତେ ।
ତାର ପ୍ରତିଫଳ ଅଜ, ଦେବ ରହ ତୋତେ ।

ଅନା ଶୁଣିବୁ ଭୁବିବେ
ମନେ ରହିଯିବ ଏହି ଥରକରେ । ୪ ।
ନନ୍ଦ ଖାଇବୁ ତୁ ଯାହା, ଯାଣିବୁ ତୋ ପାଟି ।
କେମନ୍ତ ମଧୁର ଅଜ, ଯାଣିବ ତୋ ପିଠି ।
ଶୁଣ କହିବରେ ରହ
ତାକୁ ବୁଝାଇ କହିବୁ ସୁନା ପୁଅ । ୫ ।

ବହୁତ ଦିନର ଦୟାହୀନ ଥିଲା ମୋର ।

ତାହା ବଂଶୀ ଶୁଣିଦେଲୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶ କୁମର ।

ଏହା କୋ ମାତା ସହର

ଅଳ୍ପ ବିବିଧ ମାତ୍ର ତ ଛାଟ ଦେବ । ୮୭

ଗୋଟିକ କୁମର ବୋଲି ମୁଁ ପେଟେ ପହଞ୍ଚିଲି ।

ସେଇକି ଶରୀର କରୁଛି, ମନେ ବିଷ ଭୁଲି ।

ଏହା ପିତାକୁ ବୁଝାଇ

ଏବେ କହୁଦେବ ତାଙ୍କ ଅଗେ ଯାଇ । ୮୮

ମାତାଠୁ ଏକାକୀ ସୁଖି ତର ତର ହୋଇ ।

ସହରୁ ବାହାରି ଦାଣ୍ଡେ ଯାଇଲେ କହାଇ ।

ମାତା କୋପରେ ଛାଟକୁ

ଧରି ଧାଇଁ ଗଲେ ପୁତ୍ର ପିତୃକାକୁ । ୮୯

ନିକଟେ ଥିଲା ପରସ୍ପର ଦଶନ୍ତ, ଜେଗବ ।

ଯାର ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ନାହିଁ କେ ଧରି ପାରିବ ।

ଅଳ୍ପ ରହିଲେ ଜନନୀ

ମେରି ଗୁହଁ ଛନ୍ତି ଧରେ ବେଶୁପାଣି । ୯୦

ବୋଲୁଛନ୍ତି ବସିବର ଶବ୍ଦେ ଦୁରେ ରହି ।

ମିଛକଥା ଅଳ୍ପ ମାତା କହୁଛୁ କି ପାଇଁ ।

ଦୟା କେ ଜାଣି କେ ନେଲା

ମତେ ଦଣ୍ଡିବାକୁ ତୁମ୍ଭ ମନେ ଥିଲା । ୯୧

ନିଦେ ଶୋଇଥିଲି ମୁଁ ତ ବହୁ ଜାଣିନାହିଁ ।

ମିଛାର ସିକାରେ ଚଢ଼ି ଖାଇଥିବ ଯାଇ ।

ସିକା ଛୁଣାଇ ସେ ଥିବ

ହାଣ୍ଡି ତଳ ପଡ଼ି ଶୁଣି ଯାଇଥିବ । ୯୨

ମୋତେ ଧରି ଦୁଷଣ ନଦିଅଗୋ ମାତ ।

ଦୋଷ ବହୁ କରନାହିଁ ମୁଁ ଯାଣିମାହୁରତ ।
ମୋନେ ମାରଜା ମାରଜା
ଦୁଇ ମହାଦେବ ଥିଲେ ଭଜନା । ୧୨ ।

ମଦନ ମୋହନ ମୁରଲୀଧାରୀ ।
ମାଧବ ମୁକୁନ୍ଦ ମୁର ଅଳର ।
ସେହି ପଳ ପାଦ ଭଜରେ ମନ ।
ଅନ୍ତରେ ଏଜାନ୍ ଦେବ କାରଣ ।
ଭକ୍ତ ସର୍ବା ବହୁ କରନ୍ତେ ଧ୍ୟାନ ।
ନନ୍ଦକିନ୍ତ ପାପ ଦେବ ଦୂରନ ।
ନନ୍ଦରାଣୀ କୋଳନ୍ତ ମୋ କେତେ କର୍ମସ୍ଥାନ ।
ଓଦଣ୍ଡ ହୋଇଲ ମୋର ଏକଇ ନନ୍ଦନ ।
(କେତେ) ଗୁଣର କହିଲେ
(କେତେ) ନ ଗୁଣର କଥା ଇଲେ ହେଲେ । ୧ ।
ଅଳକ ନାଳକ ଅଛନ୍ତି ଏବ୍ରଜସ୍ତରେ ।
ଏହାପର କାହାକୁ ମୁଁ ନ ଦେଖେ ନେତ୍ରରେ ।
ମୋର କର୍ମକୁ ଶୁଣିଣ
ଯଲ ପଳତ ଅଛୁ ତା କେ କରେ ଅନ । ୨ ।
ବୁଦ୍ଧଜାଲେ ଯାତା ଦେଲେ ଏକଇ ନନ୍ଦନ ।
ତାର ଚିନ୍ତା କରବାକୁ ହେଲ ନିଷିଦ୍ଧନ ।
(ଯହିଁ) ତଲ ଦଟ ଦଟା
(କେତେ) ଶୁଣାଉଁ ଅଛୁ ଏ ଟୋକା ବେଟା । ୩ ।
ଜନ୍ମ କରି ଅଛୁବୋଲୁ ଏହାର ଅର୍ଦ୍ଧତ ।

ସହସ୍ର ବୃଦ୍ଧ ବାଳରେ ଅଟ ମୋସଂଖ୍ୟାଳ ।

(ସ୍ତ୍ରୀ) ମହାଦେବ କହୁ

(ରାଧା) ରମଣଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମ ଧାର । ୪ ।

ଦୃଷ୍ଟ ନାଗର କାନ୍ତ ଗୋପୀ ଦ୍ଵାରେ ଯାଇ ।

ଅନାଇ ଛନ୍ତି ଗୁହ୍ୟକୁ କେ ଅଛୁ ବି ନାହିଁ ।

(ଗୋପୀ) ନାହାନ୍ତି କେ ଘରେ

ସବେ ଯାଇଛନ୍ତି ନିଜ ଅଣି ବାରେ । ୧ ।

ଗୁହ୍ୟ ପରିଦୟ ଦୁଷ୍ଟ ଧରୁ ଖାଇ ଦେଇ ।

ଦାଣ୍ଡ ଦ୍ଵାରେ ଗୁହ୍ୟ ଛନ୍ତି ଦୃଷ୍ଟ କଲାଇ ।

(ଗୋପୀ) ଅସିବା ଦେଖିଣ ।

ବୃଷ୍ଟ ମନକଲେଣିତ ଛନ ଛନ । ୨ ।

ଯେହ୍ନା ଗୁହ୍ୟ ବ୍ରଜବାଳୀ ଯାଇ ପ୍ରମୋଦିଲେ ।

ବଧୁ ଶୀର କିନ୍ତୁ ନାହିଁ ନେତ୍ରରେ ଦେଖିଲେ ।

(ମନେ) କରନ୍ତି ବରୁଣ

କାନ୍ତ, ଏକାସିନା ଏହି ବ୍ରଜେ ଶ୍ଵେତ । ୩ ।

ପ୍ରଭବନ ଏହିପରି ଖାଇଦେଲା ସେହି ।

କହୁବା ଏହାର ଶବ୍ଦ କାହାଠାରେ ଯାଇ ।

ଅମ୍ଭ ଦୁଃଖ କେ ଯାଣିବ ।

ପ୍ରଭୁ ସାହାଯ୍ୟେ କହେ ମହାଦେବ । ୪ ।

ଜଳକେଳି

କରନ୍ତି ସର୍ବ ବ୍ରଜବାଳୀ ଦେବା ଜଳକେଳି । ପଦ ।

କାନ୍ତୀ ଅଙ୍ଗରୁ ବସନ,

ଯମୁନାତଟେ ରଖିଣ ।

ସ୍ନାନକଲେ ସୋଜଣ ବାଳୀଦେ । ୧ ।

ସେ ଘନଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର, ଜାଣିଲେ କି ପ୍ରକାର
 ତହିଁ ପ୍ରବେଶ ବନମାଳୀ ଦେ । ୧ ।
 କଦମ୍ବ ରୂପେ ଚଢ଼ିଲେ, ପବନକୁ ଅଶ୍ରୁ ଦେଲେ ।
 ଯାଅ ଯମୁନା କୂଳେ ଚଳିବେ । ୨ ।
 ଗୋପି ଏ ଭଞ୍ଜ ବସନ, କରନ୍ତି ସେ ଜଳେ ସ୍ନାନ
 ଚାନ୍ଦା ଘେନିଣ ଅସ ଶୁଭିବେ । ୩ ।
 ସକଳେ ସ୍ନାନ ସାରିଣ, ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ ବସନ
 ଶୂନ୍ୟାନ୍ତ କେନ୍ଦ୍ର ନେଲ ବୋଲି ଦେ । ୪ ।
 କି ଯୋଗେ ଅଜ ଅମ୍ବେ ଘରୁ ହେଲୁ ବାହାର ।
 ପାଲଟି ବସୁ କେନ୍ଦ୍ର ଆସି ନେଲ ଅମ୍ବର ।
 ଏବେ କେଉଁ ଉପାୟ ଅମ୍ବେ କରିବା କହ ।
 ଶିତେ କି ପୁଣି ଦେଖ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଦେହ ।
 ଉଲ୍ଲସ ହୋଇ ଜଳେ କୈମନ୍ତେ ସେ ରହିବା ।
 ଏଥକୁ ଅମ୍ବେମାନେ କି ଉପାୟ କରିବା ।
 ଏକକୁଅରେ ଶୁଣି ହୁଅନ୍ତି ଲୁହାଲୁହ ।
 କେତେବେଳ ଏଠାରେ ରହିବା ବନ୍ଦିହୋଇ ।
 ଧନ ଏ ଯଉବନଧର ଅମ୍ବ ଜୀବନ ।
 ଦାୟ ବଧାତା କିପା ନ ନେଉ ଅମ୍ବ ପ୍ରାଣ ।
 ଗୋପିଙ୍କର ଆଦେ ଯାଣିଲେ ମାୟାଧାସ ।
 କଦମ୍ବ ରୂପେ ରହି ବଜାଇଲେ ବଂଶେର ।
 ତାର ଅଧୁନା ଧ୍ବନି ଶୁଣି ବ୍ରଜ କାମିନୀ ।
 ସଧରେ ଶୁଣିଦେଲେ ଦେଖନ୍ତି ବେନୁପାଣି ।
 ଦାନୁଳାରେ ଖେଳନ୍ତି ଧୀରେ ବଂଶୀ ବଜାଇ ।
 ମହାଦେବ କହଇ ସେ ପାଦେ ଚିତ୍ତ ଦେଇ ।

ଏଦଣ୍ଡା କିମ୍ବା ଦେଲୁ ଅଗିରେ । ବେଶୁପାଣି । ପଦ ।

କ ଦେବ କରିଥିଲୁ, ଏଦଣ୍ଡ ଆଗି ଦେଲୁ

ଜହ୍ନ କାନ୍ଦୁଅଛି ଚରୁଣୀ ରେ । ୧ ।

ଛୁଛି ନିଶ୍ଚୟ ହରି, ବସ୍ତୁ କରିଲୁ ଶ୍ରେୟ

ନାଶ ପାଇଁଟା ନିଶ୍ଚୟ ହେ । ୨ ।

ବାହୁ ପଛେ ଯାଇ, କ୍ରମେ ବୁଲୁରେ ଉହ

ମହା ଦୋଷେ ଜଣା ନାହିଁ ରେ । ୩ ।

ଅମ୍ଭେ ତ୍ରୁଟି ଯୁକ୍ତ, ସ୍ବଭାବ ବୋଧ ସତ

ସେନ ଯାନ ଦାସୀ ବନଇ ହେ । ୪ ।

ମାତା ଅନେ କହିବୁ, ଛାତରେ ପିଟାଇଲୁ

ସେବେ ଆମ୍ଭ ବସ୍ତୁ ନ ଦେବୁ ହେ । ୫ ।

କହିଲୁ ଶ୍ୟାମ ଘନ, ତୁମ୍ଭ ବସ୍ତୁ ପବନ

ସାଉ ଥିଲେ ଘରେ ଦେଖଣ । ୬ ।

ଛଡ଼ାଇଲୁ

ଏବଂ ସବନେ ରଖିଲୁ

ସେନ ଯାଉଥିଲା ତୁମ୍ଭ ବସନ ପକ୍ଷେ ।

ଛଡ଼ାଇ ଅଗି ରଖିଲୁ ଏ ଗାଈର ବାଜଣ ।

ସେହା ବସ୍ତୁ ନିଶ୍ଚୟ ଚଳି ବେଗ ହୋଇ ଅସ ।

ଅକ୍ଷୟଣେ ବସା ମୋଡ଼େ ଦେଉ ଅଛ ଦୋଷ ।

ତୁମ୍ଭ ପାଇଁଟା ବସନ ଛଡ଼ାଇ ରଖିଲୁ ।

ନିଜା ଅପବାଦ ପୁଣି ଏବେ ମୁଁ ଗୁଣିଲୁ ।

ନିଜେ ଅଜିଥିବା କର୍ମ ପଳ ମୁଁ ଭୁଲିଲୁ ।

ଚିତ୍ତେ ଦାୟା ବହୁ ସେ ତୁ ତୁମ୍ଭ ବସ୍ତୁ ଦେଲୁ ।

ମହାଦେବ ପାଳ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବାଣୀ,

ଶୁଣି ନାହାମଣି

ମନେ ଅନୁରୋଧ ହେଉଛି ।

ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ

ଧୂବାଳି ଜଳରେ

କୁହା କୁହୁ ସବେ ଦେଲେ । ୧ ।

ଏକକା, ବହୁକା,

ସ୍ବାକୁ ଲବ୍ଧ ନାହିଁ

ବସନ୍ତ ଚଣ୍ଡିକା ଡାଲେ ।

ଲଜ୍ଜାବତୀ ଯେହେ,

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏବଂ

ବହୁକ ପାରିବା ବୃତ୍ତେ । ୨ ।

ଗୁଣ ଗୁଣ ସିଦ୍ଧା,

ବସନ୍ତ ଅଭିବା

କ୍ଷମା ବିନା ନ ଚଳେ ।

ମଥା ଯୋଡ଼ି ଯିବା,

ଭୟ ନ ଶୁଭା

ପଞ୍ଚବିଂଶତି । ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ । ୩ ।

ବେନି ଦସ୍ତ ନେଇ,

ମର୍ମ ସ୍ଥାନେ ଦେଉ

ସୋପବାଳୀ କେଶଭେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହୋଇ,

ପଦ୍ୟ ଗୋପଗୋପ

କସନ କଥା ବୋଲିଲେ । ୨ ।

ମହାଦେବ ପାଲ

ସାଥରେ ବୋଲନ୍ତି ନନ୍ଦନୁନ ।

ବେନିଢ଼ଧୁ ଡୋଳି ମାଗ ବାସନ ।

ଏତାଣି ଶୁଣିଣ ବରଜବାଳୀ !

ବୋଲନ୍ତି, କୁହନ୍ତି ଯେ ବନମାଳୀ ।

ଭୁବ୍ଧ ପଦ ପାଠେକ ଲେଖି ଶେଷ ।

ଦୟା କରି ଦିଅ ଥିବୁ ବସନ୍ତ ।

ମାତା ଧର ଦୟା ବଳ

ଗୋପୀଙ୍କ ବସନ ଦେଲେ
 ସେହୁ ବସ୍ତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ କେଲେ
 ସେହୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚଳଗଲେ
 ଭକ୍ତ ସେନା ଶ୍ରୀହରି
 ଭକ୍ତକୁ ନିଅନ୍ତି ତାର
 ଭାବବିନୋଦିନୀ ହରି
 ଭକ୍ତ ସାଥନ୍ତି ତରି
 ଭାବେ ହରି ପାଦ ସେବିବା ।
 ଭବାଣ୍ଡର ଦେଲେ ତରବା ।
 ଭଥକରେ ଭଜନ
 ନବନ ସୁନ୍ଦର ଶ୍ୟାମଦନ
 ତାଙ୍କ ଶ୍ରୀ ପୟରେ ଦିଅମନ
 ଏଭରୁ ତରବା ଭରଧ୍ୟାନ
 ମହାଦେବ ପାଦ

—*—*—*—

କହୁଥୁଛୁ ଭଜରେ ମନ
 ଦରିଦ୍ର ମ ମହାମନ୍ତ୍ର କରରେ ଧ୍ୟାନ । ପଦ ।
 ଦେଖାଏହୁ ବନ୍ଧୁ ସୁଧାର ଲାଗିଥୁ ସେ ଖେଳଦର
 ଧନ ଜନ ଯତ୍ନବନ ମୁଁ ସୁଧା ସୁଧନ । ୧ ।
 କେ କାହାର ମାତା ପିଅର ବନ୍ଧୁ ମେଢ଼ ଦାର ସୋଦର
 ଭବାଣ୍ଡରୁ ତରବାକୁ ନାମ ଭଜନ । ୨ ।
 ଦିନୁଦିନ ଅସୁଷ ଡୋର ଶେଷ ହୋଇ ପାଞ୍ଚବ ଜୁର
 ଉଦ୍‌ଘିଷ୍ଟ ଉଦ୍‌ଘାସୀ ଦେହ ଛାଡ଼ିବା । ୩ ।
 ତୁ ଯାହାକୁ ବୋଲୁଛୁ ମୋର ସେ କାଳେ ସେ କରବ ପର
 ଘରୁ ଘେନି ଯିବେ ଉଦ୍‌ଘିଷ୍ଟ ନରଖିଣ । ୪ ।

କି ପ୍ରକାର ଦଶେ ଶରୀର ଯୁଦ୍ଧ କାଷ୍ଠେ ହୋଇବ ଶୀତ
ନ ଦେବେ ଯେ କେହି ଶିଳି ଥିବା ବସନ । * ।
ଦେଶକୁଳ ବଧୁ ପ୍ରଜାପତି କରବେ ଯେ ଦୟା ଏଗାର
ପାପୋରିଣ ଦେବେ ସବେ ଦ୍ଵାଦଶ ଦିନ । ୨ ।
ବେଳୁ ତାହା ଭାବ ମନରେ ବନ୍ଧ ବାନ୍ଧ ହେବ ଉଦ୍ଧାର
ମହାଦେବ ପାଳ ଭାଷେ ନାମ ସୁରଣ । ୩ ।

—*୪୦୫*—

ଅଳ୍ପ କାହିଁ କି କାହୁଁ କରୁଛୁ ଅଳ୍ପ ।
ଏତେ ବେଳେ ଯାଏ ମୁଁ କାଶେ ଧରଥୁଲରେ
ଦୁଃଖି ସଙ୍ଗାଳ । ୧ ।
ଶୀତ ସର ଲବଣୀ ଖୁଆଇ ଦେଲ ।
ହୁଁ ସୁଲ ଭୁଲ ଶେଷେ ସୁଆଇ ଥିଲରେ
ଦୁଃଖି ସଙ୍ଗାଳ । ୨ ।
ଦଧି ମନ୍ତ୍ରିକ କେତେ ବେଳେ ମୁଁ ବୋଲି ।
ନାଶିଲୁ ନାହିଁ ବାପ ଯେତେ କହୁଲରେ
ଦୁଃଖି ସଙ୍ଗାଳ । ୩ ।
ଉତ୍ତର ହେଉଛୁରେ ମୋ ଗଳାମାଳ ।
ପିତା ଅସିଲେ ତୋର ହୋଇବେ ଚଳରେ
ଦୁଃଖି ସଙ୍ଗାଳ । ୪ ।
ପଶନ୍ତୁ ଧର ଅଉ “ମାଁ, ମାଁ” ବୋଲି ।
ଅଳ୍ପ କର ଦଶେ ନେତ୍ର ପିତୁଲରେ
ଦୁଃଖି ସଙ୍ଗାଳ । ୫ ।
ପୁଣି କାଶେ ଧରବ ଯିବାରେ ବୁଲି ।
କଣି ଦେବ ତୋ ପାଇଁ ସୁସାଦୁ ବୋଲରେ
ଦୁଃଖି ସଙ୍ଗାଳ । ୬ ।

ମୁଁ ଗାନ ଦରିଦ୍ର ଭୁ ରଚନ ମାଳ ।

ସ୍ଥିର ବ ବାପ ସଖା ସଙ୍ଗତେ ଖେଳ

ଦୁଃଖୀ ସଙ୍ଗାଳ । ୧ ।

ସୁନାତ ସୁପରିତ ସୁରୁକି ବୋଲି

ଯାଣିଛୁ ଅଜ ବନ୍ଧା କରୁ ଅର୍ଦଳୀ ରେ

ଦୁଃଖୀ ସଙ୍ଗାଳ । ୮ ।

କେତେ ତପସ୍ୟା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମୁଁ କରିଥିଲି ।

ଏବୁକି କାଳେ ବାପ ତୋତେ ଲଭଲୁ ରେ

ଦୁଃଖୀ ସଙ୍ଗାଳ । ୯ ।

ଅକର ଲଭୁଛି ମୋ ଗଳାରେ ମାଳ ।

ଭାଷଇ ମହା ଦେବ ନକର ଅଳ ରେ

ଦୁଃଖୀ ସଙ୍ଗାଳ । ୧୦ ।

—0—

ଭଜ ଭୁ ଶ୍ରୀ ରାଧା ଗୋବିନ୍ଦ ରେ ମନଅଙ୍କ । ପଦ ।

ମାୟା ସଂସାର ଏହୁ, କେହି କହିଲୁ ନାହିଁ

ହରି ନାମଟି ଭେଳା ବାଜି ରେ । ୧ ।

ଭୁ ଯାଇଁ ବୋଲୁ ମୋର, ସେହି ଭରବ ପର

ବିଷୟା ଜାଲେ ନୁହେଁନ ରେ । ୨ ।

ଦିନୁ ଦିନ ଆସୁଷ, ହୋଇ ଯାଉଛି ଶେଷ

ବେଳ ଥାଉଛୁ ବାଜି ବଜି ରେ

ବେଳ ବାରି ବାରଣ କର ନହୁଛି ମନ

ପାନ କରିବୁ ମକରନ ରେ । ୪ ।

ଲବେ ନମି ସେ ଦେଲେ, ନାମକୁ ରଟି ଥିଲେ

ଫିଟି ଯିବ ଏ ମୋହ ପାନରେ । ୫ ।

ଭାଷର ମହାଦେବ, ନୟାଣେ ସୁଦ୍ଧ ସୁବ
ଦୟା କରିବେ ଅନ୍ଧ କର ରେ । ୨ ।

—0—

ଜୟ ଶ୍ରୀ ରାଧାକେ	ଜୟ ମୋହନ ।
ଦିବ ଶ୍ରୀ ଚରଣେ	ଦିଅନ୍ତୁ ସ୍ଥାନ । ୧ ।
ଏକା ଅଧମ	ଗଲା ଶରଣ ।
ନଜାଣଇ ସୁଦ୍ଧ	ସୁବ ବନନ । ୨ ।
ମାୟାରେ ପଡ଼ି ମୁଁ	ଦାରଇ ଜ୍ଞାନ ।
କିନେ ନ କରିଲି	ନାମ ସୁରଣ । ୩ ।
ସେଉଁ ଶର ଲାବ	ସିବ ତରଣ ।
ଏହି କୃପା କର	ରାଧାପ୍ରଣାମ । ୪ ।
ନାମାମୁତେ ବୃଷ୍ଟ	କର ଅମଳ ।
କହେ ମହାଦେବ	ଅଧମ ସ୍ଥାନ । ୫ ।

—0—

ନଳ ସୁଦ୍ଧ ଘନ ଶ୍ୟାମ
ରଜ ସାଧୁ ନିତ୍ୟ ନାମ ॥
ମୁଖେ ବୋଲୁ ରାମ ରାମ ।
ଦୂରେ ପଳାଇବ ଯମ ॥
ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ମନସ୍କାମ ।
ଅନ୍ତେ ସିବ ସ୍ବର୍ଗ ଧାମ ॥
ଜୟ ଶ୍ରେମ ରାଧା ଧାମ ॥

—୧୦୫—

ଜୟ ସଦୃ ନନ୍ଦନ, ପଦ୍ମପଥ ପାବନ
ରଗତ ଭାବନ ଦର ।

ମୁନ ମନ ରଞ୍ଜନ, ରାଜାବ ଲେଚନ

ଘନ ଶ୍ୟାମ ବସୀ ଧାସୀ । ୨ ।

ହୀରୁବନ ପାଳନ, ବାରଣ ରସଣ
ସଙ୍କଟ ତାରଣ କାଶୀ ।

ଭକ୍ତ ହୃଦ କାଞ୍ଚନ, ଭବାଣ୍ଡିରୁ ତାରଣ
ଘନ ବନ୍ଧୁ ଦଲତାର । ୨ ।

ବ୍ରଜ ବାଲୀ ମୋହନ, ବାରଣ ତାରଣ
ଅରତ ଭଞ୍ଜନ ହରି ।

ବେ ପଦ୍ମ ଚରଣ, ଦିଅନ୍ତୁ ଦର୍ଶନ
ଦିନ ପ୍ରଭ ତୟା କର । ୩ ।

ସଦ୍ର ଜନ ପାଳନ, ଗରବଗଞ୍ଜନ
ସବ୍ ବଢ଼େ ଅଛୁପୁର ।

ମହାଦେବ ଅଜ୍ଞାନ, କରୁଛି ଜଣାଣ
ନାମ ମୁତେ ନିଅ ତାର । ୪ ।

—0—

ଦିନ ବନ୍ଧୁ ଦଲତାର । ଦିଅବାରେ ଦୟା କର ॥

ଅରେ ବାସ ଶ୍ୟାମଘନ

ସଖା ସଙ୍ଗେ ଲୁଚି ଗଲୁ କି ବନରେ

ଗୁହଁ ଗୁହଁ ନ ସରୁଛି ଦିନ, ମୋକ୍ଷରେ । ୧ ।

ଅକ୍ଷର ଲଭୁଛି ମୋର

ଦରଦ୍ର ସମ୍ପଦ ହୃଦର ହାର ବେ

ଦ ଶବ୍ଦେ ଦୟା ଅକ୍ଷର, ମୋ କୃଷ୍ଣରେ । ୨ ।

ତୋତେ ପାଶୋରଣ ମୁହିଁ

ଏ ଜୀବନ ଧରି ନ ପାରେ ରହି ବେ

ସଙ୍ଗେ ନଦେଖୁ ଯୁଗ ମଣର, ମୋକ୍ଷରେ । ୩ ।

କୋହୁ ବାରୁ ମୋ ନନନ

ସେବିଥିଲି କେତେ ଦେବ ଚରଣ ରେ
ବୁଦ୍ଧେ ଲଭିଛି ମୁଁ ଚକ୍ରଦାନ, ମୋକୃଷ୍ଟରେ । ୪ ।
ତୁ ଏ ଜୀବର ଜୀବନ

ଦାନ ଦରିଦ୍ରର ରତନ ଧନ ରେ
ନେତ୍ରେ ଦେଖୁ ଶୁଭେ ନିଏ ଦନ, ମୋକୃଷ୍ଟରେ । ୫ ।
କରୁଥାଉ କେତେ ଅଳ

ମା ମା କଣି ଦିଅ ମୋପାଇଁ ବୋଲି ରେ
ଅଳ ପାସୋରଲୁ କି ମାଁ ବୋଲି, ମୋକୃଷ୍ଟରେ । ୬ ।
ନିଦ୍ରାରୁ ଉଠି ପ୍ରଭାତେ

ନିତ୍ୟ ସ୍ମରଣାନ ମାଗୁ ମୋତେ ରେ
ଅଣି କେ ଦେବ ତୋତେ ବଳସ୍ତେ, ମୋକୃଷ୍ଟରେ । ୭ ।
ଦଂଷ୍ଟଳି ଭୁଲି ଶେଜରେ

ଉଦୟ ଖଟି ପଲଙ୍କ ଉପରେ ରେ
ନିଦ ନିଲଗେ ତୋତେ ସୁଖରେ, ମୋକୃଷ୍ଟରେ । ୮ ।
ଏବେ କେଉଁ ଘୋର ବନେ

ବାହୁଁ ନିଦ୍ରା ଗଲୁ କେଉଁ ଅସନେ ରେ
ତାଲି କଥା କି ନପଡ଼େ ମନେ, ମୋକୃଷ୍ଟରେ । ୯ ।
କେଉଁ ଅଣି ଦେଲି ବିଷ

କି କି ପଳମୂଳ କଲୁ ତୁ ଶାସ ରେ
ଅଳ ମନଦେଲ କି ସନ୍ତୋଷ, ମୋକୃଷ୍ଟରେ । ୧୦ ।
ରଙ୍ଗିମା ଅଧରେ ଦାସ

ନ ଥିବ, ବାଜି ଛାୟାକାନ୍ତଦାସ ରେ
ବାପ ପାଇଥିବୁ କେତେ କ୍ଳେଶ, ମୋକୃଷ୍ଟରେ । ୧୧ ।
ଅଗ୍ନି ବହୁଥିବ ଝାଳ

ଏ ଶ୍ରୀଷମ କାଳେ ଶର ପ୍ରବଳ ରେ

ବନେ କାନ୍ଥ ମେଲିବ ବା ଜଳ, ମୋକ୍ଷରେ । ୧୨ ।
ତୋଉଁ ଛନ୍ଦା ଚୋଦିବ

ନେଲୁ ନାହିଁ ଗଲୁ ବସାସଙ୍ଗର ରେ
ପାଦେଶ୍ବର କେଉଁ ପ୍ରକାର, ମୋକ୍ଷରେ । ୧୩ ।
ତୋ ମାଧୁରୀ ରୂପଦେଖି

ଏଜାବନେ ପଶୁ ଥାଇ ମୁଁ ସଖି ରେ
ଅଳି ଖୋଳି ନେଲୁ ମୋର ଅଖି, ମୋକ୍ଷରେ । ୧୪ ।
ହିରଣ୍ମୟ ନଈ ଗୁଲି

ଗୁଣ ବେଢା ଜୁଡା ହେ ବାଙ୍କ ଚଳି ରେ
ବାପ ଅସୁରୁ କି ତଳି ତଳି, ମୋକ୍ଷରେ । ୧୫ ।
ଭାଲେ ମୋରଚନା ସୋଦେ

ତନୁ ପାଣି ମନ ବସି ଦୌପ ରେ
ଏକା ଭବିଷ୍ୟକୁ କି ହୁଏରେ, ମୋକ୍ଷରେ । ୧୬ ।
କେଉଁ କାନନକୁ ଗଲୁ

ବିଜା ମୋତେ ପଦେ କହୁନ ଗଲୁ ରେ
ବିନାଶରେ ଏପରି ଦହୁଲୁ, ମୋକ୍ଷରେ । ୧୭ ।
ହେ ଦେବି ମୋତେ ଦେଖାଇ

ଏହିକ୍ଷଣି ମୁଁ ତ ଯାଆନ୍ତି ଧାଇଁ ରେ
କ୍ଷିର ଦିଅନ୍ତି ମୁଖରେ ନେଇ, ମୋକ୍ଷରେ । ୧୮ ।
ନେହୁ ମାଣି ବହୁ ଅଛୁ

ଛନ ଛନ ମନ ଅସୁ ନୋହୁଛି ରେ
ଦେଖି ଅସିଲ ପ୍ରାଣ ଲଗୁଛି, ମୋକ୍ଷରେ । ୧୯ ।
ତୋପରି ଅବୁଝା ହେଉ

ଏବୁଝି ପୁରରେ ଦେଖାଦାନାହିଁ ରେ
ମୋର ବର୍ମକୁ ମିଳିବୁ ଭୁବୁ, ମୋକ୍ଷରେ । ୨୦ ।

କଷ୍ଟ ମହାମାରୀ ମାତ

ମୋରେ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ବସନ୍ତ ଗୋ
ଶୁଭେ ଅସୁମୋ ଅଜ୍ଞାନ ସୁତ, ଭୋମାତ ଗୋ
କହେ ମହାଦେବ ଦାନ

ସେହିନା ତରଣେ କରିଣ ଧ୍ୟାନ ହେ
ସେହି ନାମସ୍ମର ଯାଉଦନ, ସୁଜନହେ

——(୪୦୪)——

ବଜରେ ମନ	ରଜା ତରଣ	ପାପ ହେବ ଦହନ
ଚନ୍ଦ୍ରରେ ମନ	ରଜାତରଣ	ଜୀବ ହେବ କାରଣ
ଭଜ ମନ		ଗୋବିନ୍ଦ
ମକୁନ ମାଧବ		ଅଦିବନ୍ଦ ।
ସେହି ଯାଦେ ଅଛୁ		ମକରନ୍ଦ ।
ଛାଡ଼ି ଯିବ ପାପ		ତାପବନ୍ଦ ।

——(୪୦୫)——

ହରିନାମ ନଉଜିଲେ ତରବ ମୁଁ କପରି
କୁସଙ୍ଗରେ ପଡ଼ି କାଟି ନେଲି ଦବାସବୁ ।
ବସୁଧା ବସମ ଜାଲେ ପଡ଼ି ଜ୍ଞାନ ହାରିଲି
ଶୁରୁକର ପାଦବେନି ସେବା ଦିନେ ନକରି ।
କି ଧରିଏ ଭବାଣ୍ଡରୁ ତରବାକୁ ଖୋଜୁଛି ।
ଦୟାକର ଦାନବକୁ ଶରଣ ମୁଁ ପଡ଼ିଛି ।
ନକାଶର ସୁବସୁଦି ଧ୍ୟାନ କିବା ମନ୍ତ୍ରର ।
ପଢ଼ିନାହିଁ ବେଦଶାସ୍ତ୍ର ଅଜ୍ଞାନ ମୋ ଶରୀର ।
ମୋରେ ଅନୁକମ୍ପା କରି ଏ ଜୀବକୁ ଉଦ୍ଧାର ।
ଦାନସ୍ଥାନ ଡାକ ଶୁଣି ମହାଦେବ ଜୁହାର ।

——(୦)——

ଏକଦିନେ ଶବରଣୀ ନାନା କୋଳ ବନ୍ଧୁଅଛି
 ବ୍ରଜସୁରେ କହେବୁଲି ନିଅ କୋଳ ବଣିରେ ॥
 କୋଳ କୋଳ ବୋଲି ବାଣୀ ପୁଣିଲେ ମୁରଲିପାଣି
 ଧାନ ଅଞ୍ଜୋଳିଏ ଧରି ଜଳେ ସେହି ଯଶିହେ । ୧ ।
 ଶବରୀ ଅନାଇଥିଲା କଳାକନ୍ଦାର ଦେଖିଲି
 ମନେ ବିରାଜଇ ଏଇ ଲଳିତାମଣି ହେ । ୨ ।
 କଥବା ନଗନଦନ କଥବା ଦଳିତ ଅଞ୍ଜନ
 ଅବାଧ ଲବଣ୍ୟ ତନୁ ଶିରଞ୍ଜି ମା ଠାଣିହେ । ୩ ।
 କି ସୁନ୍ଦର ପଦ୍ମମୁଖ ଶୁଭୁଷିତାଣି ବିଶେଷ
 ଭାଲେ ଘୋରତନାବୁ ପୁଷ୍ପେ ଲମ୍ବେ ବେଶିହେ ॥
 ଶୁଭୁକେ କଙ୍କଣ ଶୋହେ ରୂପେ ଜଗଜ୍ଜନମୋହେ
 ବିସନ୍ଦର ଦୟାଅଛୁ କଟୀରେ ବିଦିଶି ହେ । ୪ ।
 ପୟରେ ନୃପର ମାଝେ ଶମନ ମଧୁର କାଞ୍ଚେ
 ଚକଚକ ହୁଅନ୍ତି ଦେଖି ବରଜ ତରୁଣିହେ । ୫ ।
 ଶବରୀ ମାତାରେ ଧାନ ଦେଲେ ପ୍ରଭୁ ରଗବାନ
 ମହାନନ ହୋଇଲା ଜାଣି ଶବରଣୀହେ । ୬ ।
 ବାଛୁ ବାଛୁ ସ୍ବାଦୁ କୋଳ ଦେଲେ ଶବରୀ ବାଳୀ
 କଳାକନ୍ଦାର ଅଞ୍ଜୋଳ ନୟନର ପୁଣିହେ । ୭ ।
 ହସି ଶବରୀକ ଶୁଭୁ କହୁଛନ୍ତି ଭବଗ୍ରାସୀ
 ଅରୁ କେତେ କୋଳ ଅଛୁ ଦେଖା ଶବରଣୀହେ । ୮ ।
 ଶବରୀ ଦେଲ ଅନନ ଜାଣିଲ ନିଷେ ଗୋବିନ୍ଦ
 ଅଞ୍ଜୋଳ ପୁରାଇ କୋଳ କାନ୍ଦୁ ଦେବ ଅଣିହେ ॥
 ମୋ ନନ୍ଦ ସପଳ ଦେଲ ବୋଲି ମନେ ବିରାଜଇ
 ମହାଦେବ ବୋଲେ ପାଦେ ସାମ୍ମୁଖେ ପଡ଼ିଲ ହେ ॥

ନନ୍ଦଗଜାଙ୍କର ହୃଦ କଳା ବନ୍ଧାଇ ଗୋ ମିତ୍ର
 ଭାର ଦାଉ ବଳପୁରେ କେ ସହ ପାନେତ ଗୋ
 କେଥବା କାହିଁ ସିନ୍ଦର ଘର ଏକା ଜଗେଥିବ
 ଦୟା ବଦନରେ ଦଣ୍ଡେ ଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରବେଶିବ ଗୋ । ୧ ।
 ଅସିଲ ବେଳକୁ ଫେର ଗୋସେ ପଡ଼ିଥାଏ ହୃଦ
 ଲୁଚିଯାଏ ଗମ୍ଭୀରରେ ଗୁଡ଼ିଏ ଧର କର । ୨ ।
 କାହିଁ କାହିଁ ଗନ୍ଧବୋଲ ବୋଇଲ ବେଳକୁ ଗୁଲ
 କି ହଟକେ ପଳାଇଲ ଧର ନୟନ ଲି ଗୋ । ୪ ।
 ପୁଡ଼ି ଶୋଇଛି ଦେଖିଲ ଉଠାଇ ବସାଇଦେଲ
 କରେ ଛଳୁଛାଳି ଶୁଣେ ପିଟି ପଳାଇଲୁ ଗୋ । ୫ ।
 ଏପରି ଦୁଇଟି ସେହି ତାହୁଥା କେ ଜାଣିନାହିଁ
 ଦ୍ଵିଜ ମହାଦେବ ବୋଲେ ସେ ଜଗତ ସାଇଁ ଗୋ

—୦୦—

ଏକ ଗୋପୀ ବୋଲେ ସୁଖ ଅସି ସଂଶାଦା ନନ୍ଦନ
 ଦୟାଦୁଷ୍ଟ ହେନା ଘର ସବୁ କଲ ପାନ ଗୋ । ୧ ।
 ଧରଇ ବୋଲିଣ ମୁହିଁ ଗଲ ବେଳକୁ ମାଧୋଇ
 ବାରି ବାଟେ ପଳାଇଲୁ ମୁହିଁଦଂସା ଦେଇ ଗୋ
 ନିଦା ଏହିପରି କଲ କେ ସହୁବ ଏହା ଲଲ
 ବହୁବା ଜାବକା ଶୁଣି ଏହା ଯୋଗୁ ଗଲ ॥
 କପର ଏଝେ ଚଳବା କାହାଥରେ ସାଇ କହିବା
 ମହାଦେବ ପାଲ ବୋଲେ କେବଳେ ଧରିବା ॥

—୦୦—

ନନ୍ଦଗଜାଙ୍କର ଟୋକା ପିଲଟି
 ଶେଷର ନେଉଛି ଦହି ଗୁଡ଼ିଟି
 ସିଝୁଥିଲା ଶୀର ନେଲ ସରଟି
 ଟାଉଟାଉ ଖାଏ ଦେଖ ପାଟିଟି

ଉଅଳରେ	ଗୋବିନ୍ଦ
ମାଧବ ମୁରରୀ	ମୁକୁନ୍ଦ । ୧ ।
ବିଷ୍ଣୁ ପିତାମାତା	ଅଦବନ୍ଦ । ୨ ।
ଉଦ୍ଧୱରେ କୃଷ୍ଣ	ପ୍ରେମାନନ୍ଦ । ୩ ।
ପିଂଗବିର ଉରୁ	ମାୟାଫାଳ । ୪ ।
ଛନ୍ଦାଶ୍ରମରଣେ	ମହରନ୍ଦ । ୫ ।
ବେଳ ଥାଉଥାଉ	ବେଳାବାନ୍ଧ । ୬ ।

— ୦୦ —

କୋଳ ଶାଳଗ୍ରାମୀ, ଶ୍ରୀବନମାଳି ।
 ପଶନ୍ତୁ ଧରଣୀ, କରନ୍ତୁ ଅଳି ।
 ଦିଅ ମାତ ମୋତେ, ଧାନ ଆଖୋଳି ।
 ଅଶିଷ୍ଟ ସବୁର ଉଲଟ ରୁଣୁ ।
 ଗାଙ୍ଗ ବର ଶ୍ରୀର ଦୈବ୍ୟ କୋଳ
 ଧାନ ଧର ଗାଙ୍ଗ ଗଲେବ ଚଳ ॥
 କୋଳ ବିକା ପାଶେବ ଶ୍ରୀମୁଖେ ମୈଳ ।
 ବେର ମାତାରେ ଦେଲେବ ଗୁଣ ॥
 ମାତା ହେ କୁଣ୍ଡ ପଶନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମୁଖ ।
 ବୃଷ୍ଟି ତରେ ଦେଲୁ ଶ୍ରୀମୁଖ କୋଳ ।
 ଧରଣୀ ତଳେ ଶ୍ରୀବନମାଳି ।
 ମହାଦେବ ଧାନ କରୁଛି ଅଳି ॥
 ଦିଅ ଦୁଇ ଦୁମ୍ବେ ଶ୍ରୀପାଦ ଧଳି ।
 ମହାନନ୍ଦେ ଲେ ବେଳା ଶ୍ରୀଲ ॥

— ୦୦ —

ବନମାଳ ବସା ଦେନ ବନସ୍ତକୁ ଗଲେ
 କାଦମ୍ବର ବୃକ୍ଷ ମୂଳେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶିଲେ

ନିନ୍ଦା ଗଲେ କିଆର । ମୋହନ ବନ୍ଧବ ମସ୍ତକେ ଦେଇ ॥
 ଧୀରେ ଧୀରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରବେଶିଲେ ଯାଇ
 ଅଳ୍ପ ପଥେ ବଂଶୀଗୋଷ୍ଠ ଅଗିଲେ ଉଠାଇ
 ପଶନ୍ତୁରେ ଯୋଡ଼ାଇ । ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସିବ ଯଜ୍ଞ । ୨
 ଏସମୟେ ନନ୍ଦା ଭକ୍ତ ଗଲେ ଲୁହକର
 ଖୋଟି ବୋଲନ୍ତି ମୋ ବଂଶୀ କେଲେ କେତେ ଗୋର
 ଗୁହଁଛନ୍ତି ରାଧିକା ଏ ଯକ୍ଷଣ ଦେଖି ଦେଲେ ଚାଟକା ॥
 ଶ୍ରୀମନ୍ତବ ଗୁହଁ ଶ୍ରୀପଦ ବୋଲନ୍ତି ବହନ
 ବଂଶୀ ଗୋଷ୍ଠ ଦୁଅ ରାଧେ ସିବ ମୁଁ ସକ୍ଷଣ
 ବସା ବାଳକ ଗୁହଁ । କେଉଁ ଦିପେ ଗଢ଼ିଲେ ଗୋଷ୍ଠବର ॥
 ଭୁବୁ ଭଗ ପାଖେ ବସିଥାଉ ମୋର ବଂଶୀ
 ଯେଉଁ ଝାଡ଼ିଦିଅ ବେଗେ ଚଳେପଡ଼ୁ ଖସି
 ଜଣା ପଡ଼ି ଗଲଣି । ମିଛ କହ ନାହିଁ ମନେ ରାଧା ରାଣୀ ।
 ରାଧିକା ବୋଲନ୍ତି ବଂଶୀ ମୁଁ କି ନେଇନାହିଁ ।
 ମିଛେ ମୋନାମେ ଲୁଗା ଦେଉଛୁ କି ପାଇଁ
 ହଟା ମୋର କିପାଳେ । ବହୁଲହୁ ଥିଲା ସବୁ ବେଳେ ॥
 ମାୟାସର ମାୟା କଲେ ବଂଶୀ ପଡ଼େ ଖସି
 ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଣ ରାଧା ମୋନେ ଗଲେ ବସି
 ମହାଦେବ କହଇ । ବନେ ଗଢ଼ିଲେ କୃଷ୍ଣ ବସା ନେଇ ॥

ସୁଖଥରେ ଗୋପ ଧନ, ନନ୍ଦା ବସା ନେଇମନ
 ତୋତେ କି ଅପୂର୍ବ ବାପ କହୁଛୁ ଟେକିଣ ରେ
 ଭଗ୍ନାଗରେ ଅଛୁ ଧନ, ବାଛୁ ବାଛୁ ନେଇ ଘେନ
 ନାନା ରଚନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ କୃପା ଅରଣ୍ୟ । ୨ ।
 ତୁ ବଞ୍ଚା ସିବ କାନନ, ଗୋପାଳ ବାଳ ସଙ୍ଗେଣ

ଲକ୍ଷେ ରଖୁଥାଲ ମୋର ଅଛନ୍ତି ରହିଣ ରେ । ୩ ।
 ଭବେରତନ ଖାଇ ଶୁଦ୍ଧ ଅଛନ୍ତି ରହି
 ଶୁଦ୍ଧ ନନ୍ଦନ ବଞ୍ଚା ସିଦ୍ଧିବତୀ ନେଇ ରେ । ୪ ।
 ଦୋର ବନେ ନାନାଦୁଃଖ, ଦଣ୍ଡେ ମାଡ଼ି ଗାହିଁ ସୁଖ
 ଖରା ବରଷାରେ ସୁଖ ଯିବ ଚନ୍ଦ୍ର ମୁଖ ରେ । ୫ ।
 ବ୍ୟାଘ୍ର ଶାଳୁ ରସୁ କର, କନ୍ତୁ ଅଛନ୍ତି ଅପାର
 ତାଙ୍କ ରାବ କଣ୍ଠେ ଶୁଣି ହେବୁ କମଳାର ବେ । ୬ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରଲେଖା ବାଜେ ଦେଖି, ତର ମୋ ବୋଲକୁଅପି
 ମା'ମା ରସୁ ଲଗେ ବୋଲି ବୁଜିଦେଉ ଅନ୍ଧି ରେ । ୭ ।
 ହଂସୁକ ତୁଳରେ ସତେ, ନିଦ ନ ଲଗଇ ତୋତେ
 ଲେଖିଲେ ସେ ଶଯ୍ୟା ଅଉ ନମିଲେ ବନସ୍ତେ ରେ । ୮ ।
 ବୁଝାହେଲେ ଜଳତହିଁ, ଖୋଜିଲେ ମିଳଇ ନାହିଁ
 ସୁଧା ହେଲେ ବନପଳ ଖାଇବୁତ ତୁହି ଶେ । ୯ ।
 ତୋତେ ନ ଦେଖିଲେ ଦଣ୍ଡେ, ମୋ ପ୍ରାଣ ନରହେ ପିଣ୍ଡେ
 ତୋପରି ଅବୁଝା ବାଳ କେ ଅଛୁବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ରେ । ୧୦ ।
 ବସ୍ତା ରଖୁ ନୟା ତୁହି, ସେ ପଣ ମୋ ଲେଖା ନାହିଁ
 ଶ୍ରୀ ସେ ମହାଦେବ ପାଳ କୃଷ୍ଣନାମ ଧାଇଁଦେ । ୧୧ ।

—(୦)—

ମାତା ଅଗେ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର କହନ୍ତି ଏମନ ।
 ଜଳ ବିଦ୍ୟା କରବାରୁ ବିବା ବଜ ପଣ ହେ । ୧ ।
 ତୁମ୍ଭେ ବୋଲୁଅଛ ଅମ୍ଭେ ଗୋପର ରାଜନ ।
 ବଞ୍ଚାବତୀ ଚରାଇବ, ଏକଇ ନନ୍ଦନ ହେ । ୨ ।
 ନରହୁବ ସବୁଦିନେ ଧନ ବଜ ପଣ ।
 ଜଳବୁଦ୍ଧ ନ ଶିଖିଲେ ହୁଏ ଅକାରଣ । ୩ ।
 ଗଉଡ଼ ଜାବକା ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରଧାନ ଅମ୍ଭର ।

ଉଚିତ ବେଢ଼ାର ଧେନୁ ବସ୍ତା ରଖିବାର ହେ । ୪ ।
 ମୋହଠାରୁ ସାନ ସାନ ବାଳକ ଅଛନ୍ତି ।
 ବସ୍ତା ତରା ଦୁର୍ଦ୍ଦାବକା ସେ ସବୁ ଯାଗନ୍ତି ହେ । ୫ ।
 ଅଜଯାଏ ଗୋଷାଲକୁ ଦେଖି ନାହିଁ ମୁହିଁ ।
 ଅଛନ୍ତା ଲୋକେ ଦେଖିଲେ ଗୋଡ଼ାଅନ୍ତ ଗାଈ ହେ । ୬ ।
 ବେନି ଲୁଇ ରସ ପାଇ ଅସୁ ଯେ ଘରକୁ ।
 ନିଜ ବଦ୍ୟା ନ ଶୁଣିଲେ ଅସେ ବି ବାସ୍ୟକୁ । ୭ ।
 ମାତା ପିତା ଥାଉ ଥାଉ ଧୂଳି ମୂର୍ଖ ହେଲେ ।
 ସୁଖ ବି ଲଭିବ : ଜୀବନରେ କେତେ ବେଳେ । ୮ ।
 ଭୁମ୍ଭଲଗି ଅମ୍ଭେ ନଷ୍ଟେ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇବୁ ।
 କାହିଁ ଗୋପସୁର ତାହିଁ ମଥୁରା ରହିବୁ । ୯ ।
 ଗୋଷ୍ଠି ଗଲେ ଅମ୍ଭକୁ ଯେ ନମିଳିବ ବାସ ।
 ଅନ୍ୟ ବୁଝି କରିବାକୁ ହେବ ବଡ଼କ୍ଳେଶ ହେ । ୧୦ ।
 ମହାଦେବ ବୋଲେ ମାତ ଭୁମ୍ଭର ନମନ ।
 ସକଳ ପ୍ରାଣୀକ ପ୍ରାଣ ସଂସ୍ଥ ନାରାୟଣ ହେ । ୧୧ ।

—(୦)—

ଶୁଣ ସଞ୍ଜ ଜନମାନେ ଦେଇଁ ମନ ବର୍ଣ୍ଣି ।
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ନାମାମୃତ ସଙ୍ଗେ କର ପାନ ।
 ଦିନେ ସବୁ ଗୋପିମାନେ ମିଳି ଏକ ପ୍ରାଣେ ।
 ନନ୍ଦ ରାଜା ସୁତ କାହୁଁ କଥା ଭୁଲ ମନେ ହେ ।
 ଦୁଃଖ କଳା କହାଇ ମନେ ମନେ ବଳି ।
 ନିଜ ଅମ୍ଭ ଭୁବନରେ କରୁଛୁ ଅର୍ଦଳ ହେ ।
 ଦଧି ଖାଇଦେଇ ସବୁ ଭାଣ୍ଡ ଭାଙ୍ଗି ଦିଏ ।
 ଶୀର ପିଇ ଦେଇ ଗୋଷ୍ଠେ ସିକାକୁ ଛୁଣାଏ ହେ ।
 ନାନା ରଙ୍ଗେ ନୃତ୍ୟ କଲେ ବସୀ ବି ବଜାଇ ।

ସେ କଥା ମାନ କହୁବା କାହା ଅଗେ ଯାଇ ଦେ ।
 ନନ୍ଦ ଶିଳ ମାଣ୍ଡଳ ସବୁ ଖାଏ ଲେଖି କର ।
 ଦେଖା ଦେଲେ ଲୁଚି ଲୁଚି ପକାଏ ପେ ଧୀରେ ଦେ ।
 ବାଲକ ଗୋଟି କର ଦେଖି ଦେଉଛି ଶାନ୍ତ ।
 ନନ୍ଦ ରାଜାଙ୍କ କହୁବା ଯିବା ସବେ ଅସ ହେ ।
 ସନ୍ତୋଷ ସୁଖରେ ଅଟେ ଦୋଷବା ସେ ଦୋଷୀ ।
 କହୁଛି ନିର୍ଦୋଷୀ ବୋଲି କହୁଥିବେ ଅସ ହେ ।
 ଅମର କପାଳେ ବସି କହୁ ଲହୁ ଧର ।
 ଶବନ ପୋଷିବେ ବଢ଼ି କାନ୍ଦୁ ଲାଗି ଗଲ ଦେ ।
 ସେ ବାଳ କହୁଛି ନାମ ସ୍ବର୍ଗରେ ଯାବ ।
 ମହାଦେବ ବୋଲେ ସବେ ଶୁଭା ଗୁଡ଼େ ମୁଖ ଦେ ।

— (୦) —

ଏକ ଦିନେ ନନ୍ଦବାଳ ଗୋପଙ୍କ ଅଗରେ ।
 ନାଚୁଛନ୍ତି ଶ୍ରେଣୀଦୋଳ ପ୍ରେମ ଛକାଉରେ ।
 ଏହି କାଳେ ନନ୍ଦରାଣୀ ଅସ ପ୍ରବେଶଲେ ।
 ଗୋଟିଙ୍କ ଅନାଇ ରୋଷେ ଦମ୍ଭେ ବୋଲୁଲେ ଦେ ।
 ଏକ କର୍ମ କରୁ ଅଛ ଅଗୋ ଗୋପବାଳୀ ।
 କେତେ ପରସମି ଦେଲୁ ଶୋଭା ଦଳମାଳୁ ଗୋ ।
 କିବା କି ଦରବ ଦିଏଲୁ ମୋ ବାଛରେ ।
 କି କାର ନେଇ ଶୁଭଲ ବୋଲିବା ଆମାରେ ଦେ ।
 ନାଚିତେ ନାଚିବେ କୁଞ୍ଜ ଦୋଳରେ ଅସୁର ।
 ମାଳମଣି ଅଙ୍ଗ ବଢ଼େ ବେଢ଼େ ସେଦ ନାର ଦେ ।
 ଯଶୋବନ୍ତ ବାଣୀ ଶୁଣି ବୋଲେ ଗୋପିଗଣ ।
 ଅଗେ ନନ୍ଦରାଣୀ ଗାଳ ଦଥ କି କାରଣ ଗୋ ।
 ଏହି କାନ୍ଦୁ ଅମର ଗୋ ଜୀବଇ ଜୀବନ ।

ଭୁବ୍ବ ସ୍ବେଦ ନ ଦୋରବ ଅମ୍ବର ସମାନ ଗୋ ।
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ଅଛି ଶାନ୍ତି ଅମ୍ବର ।
 ନେହୁଲେ ବ ଅମ୍ବ ଅନେ ନାଚନ୍ତେ ଶାନ୍ତି ଗୋ ।
 ପୂର୍ବେ ବେଳେ ତପ କରୁଥିଲେ ଗୋପିନୀ ।
 ସ୍ବୟଂ ଶ୍ରୀରାମ ପାଦ ନିକଟେ ଦରଶନ ଗୋ ।
 ଦେବ ଅଶ୍ବେ ଧ୍ୟାନ କରି ଯାଇ ପଦ ଦର୍ଶନ ।
 ନଳରାଜ ସେହୁବେଳେ କରନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାନ୍ତେ ।
 ମହାଦେବ ପାଳ ବୋଲେ ସେହି ପଦ ତତ୍ତ୍ବ ।
 ସାଧୁଜନ ଦିନନାମ ଜାନ ଦେବ ଗୋ ।

— (୧୦) —

ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଙ୍କ କହୁଛନ୍ତି ଧୀରେ ନନ୍ଦରାଣୀ ।
 ଭଲ ବା କହି ନା ବଳେ ବେଳୁ ପାଣିରେ ।
 ଅସୋଗ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ ପଛେ ଗୁଡ଼େ ଥାଅ ବସ ।
 ନିଧି ମନ୍ତ୍ର ଶ୍ରୀରାମାଜୀ ଦେବା ପୋଷିରେ ॥
 ପଶ୍ୟନ୍ତେ ବାହ୍ୟ ମନେ ଦେଖି ରୁଲୁଥିବ ।
 ଅପୂର୍ବ ପଦାର୍ଥ ଦେଖି ଆସି ଦୃଷ୍ଟେ ଦେବ ଗୋ ॥
 ମୁଁ ବଳ ଭୁବନେ ମୋର ଦୁଃଖର ଜୀବନ ।
 ଶଶେ ନ ଦେଖିଲେ ତୋତେ ଅସ୍ଥିର ମୋ ପ୍ରାଣ ।
 ଅଳ୍ପ ଲଭୁଥିଲେ ମୋର ଦୁଃଖର ହାର ।
 ଅବଶ୍ୟ ଏବେ ଦେଖି ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଶାନ୍ତିରେ ।
 କାଶ କୋଳେ ବନା ବଳେ ନ ବସୁଛି ଦୟା ।
 ନ ଦେଖିଲେ ତୋତେ ପ୍ରାଣ ନହେବ ପିଣ୍ଡେ ରେ ॥
 ବନେ ନାନା କଷ୍ଟ ବାପ କପ ରୁଷ୍ଟ ସହି
 ଦାସେ ମହାଦେବ ପାଳ କୃଷ୍ଣ ପାଦ ଧ୍ୟାୟ ।

ଭଜରେ ସୁମନ ଗୋବିନ୍ଦ ଭରଣ

ଭବାସ୍ଥିରୁ ହେବୁ ପାରିବେ ।

ଏ ମାୟା ସଂସାର କେନୁ ହେ କାହାର
ମନେ ଗର୍ବ ବହୁ କୋଳୁଅଛୁ ମୋର
ଭାର ସୋଦର ଜନନୀ ପିଅର

ସବୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ ଭାବରେ । ୧ ।

ଧନ ଯଉବନ ଏ ଅଟେ ସୁପନ
ଜୀବନକୁ ଏତ ନକରେ କାରଣ
ବସପାରେ ପଡ଼ି ଜ୍ଞାନଦେଲୁ ହୃଦ

ଭରନ୍ତୁ ତୁ କେଉଁ ପ୍ରକାରେ । ୨ ।

ଯେଉଁ ନାମ ଗୋଟି ବ୍ରହ୍ମା ଶିବ ଧ୍ୟାନେ
ଭଜୁଛନ୍ତି ସଦା ସବୁ ଦେବଗଣେ
ସେହି ନାମ ତୁହି ଶୟନେ ସୁପନେ

ଚନ୍ଦ୍ର ଭବୁ ଯିବୁ ଭରରେ । ୩ ।

ନରଜିଲେ ନାମ ବାଜି ନେବ ଯମ
ନରହବ ତୋର ଗର୍ବ ଟାଣ ଦମ୍ଭ
କେତେ ଦିନ ତୁହି ଏ ଦେହରେ ରହି

ଦିନ କାଟିବୁ କହରେ । ୪ ।

ତୋ ମଧୁକ ବାଳ ଧରଥୁଛୁ କାଳ
ନାହିଁ ତା ବିଶ୍ୱର ଯାହା ଇଚ୍ଛୁ ତାର
କରବ ସେ କଥା କେ କରେ ଅନ୍ୟଥା

ବେଳ ଥାଉ ବାଳ ବାଜରେ । ୫ ।

ଦେଖୁଛୁ ନୟନେ କେତେ କେତେ ଜନେ
ଭାରି ଯାଉଛନ୍ତି କେ ବସ ନିଅନ୍ତି
ମହାଦେବ ବୋଲେ ନାମ ଭଜଥୁଲେ

ବିକରବ ଯମ ପ୍ରଭରେ । ୬ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ଶ୍ରୀ ମହାଦେବ ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ କୃତ ବୁଦ୍ଧିରେ ଲେଖନ ଗୀତ, ନାନା ରାଗ ରାଗିଣୀ ଥିବୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପ୍ରକାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ଲେଖନ ଦେଶର ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣାମାନ, ବଦେଶର ଚିନ୍ତା, ଗୁମକୁଟମୂଳକ ଚିନ୍ତା ଓ ଭାବନା ମେଣ୍ଟିକି ଛନ୍ଦ ବ୍ୟବହାର, ବ୍ରହ୍ମ ଉତ୍କଳବାସିଙ୍କ ପ୍ରଜାତାନ୍ତ୍ରପୋଦେଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଘରୁ ପିବାଠାରୁ ଘରକୁ ଫେରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସକଳ ବିଷୟ ସରଳ ସୁଲଳିତ ଓ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ୪ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ୧୦୦୦ ଶ୍ଳୋକ ପୃଷ୍ଠକ ଦେଖାଇଛି । ପୂର୍ବପେକ୍ଷା କଲେବର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ ସୁଦ୍ଧା ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ ଆଗ୍ରହ ଦେଖି ପୁନଃମୂଲ୍ୟ ରଖାଇଅଛି । ସାଧାରଣ ଗ୍ରହଣ କଲେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଞ୍ଚଳ ମନେକରିବୁ । ଅତି ସୁଲଭମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ /

ଲେଖନ ଗୀତସାର	ଟ ୦ /	ଲେଖନ ରହସ୍ୟ	ଟ ୦ /
ନୂତନ କୋଇଲିମାଲିକା	ଟ ୦ /	ଭଜନୋଦୟ ଗୀତ	ଟ
ଭକ୍ତଚର ସଙ୍ଗୀତ	ଟ	ଭକ୍ତଜୀବନ ସଙ୍ଗୀତ	ଟ
ପ୍ରେମସାଗର ସଙ୍ଗୀତ	ଟ	ପ୍ରେମସ୍ତୟ ସଙ୍ଗୀତ	ଟ
ପ୍ରେମାମୃତ ସଙ୍ଗୀତ	ଟ	ନାଶପୋଦେଶ	ଟ ୧୯
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବାଲ୍ୟଲୀଳା	ଟ	ସୁଦ୍ଧ ମାଳା	ଟ ୦ / ୨
ପଞ୍ଚତାପୀ ଶ୍ରୀଷା	ଟ ୦ /	ସଜ୍ଜା-ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ (ସତ୍ସତ୍ତ୍ୱ)	

ଏହା ଛଡ଼ା ସକଳ ପ୍ରକାର ଓଡ଼ିଆ ପୁସ୍ତକ ଆମ୍ଭଙ୍କ ଆମ୍ଭଙ୍କରେ ସବୁଦିନ ରହିତ ଅଛି ବଳି କିମ୍ଭେ ।

ହରିହର ପ୍ରେସ୍‌ବାଲୟ

ନୂଆଗଡ଼

ପୋ. — କେରଡ଼ା